

Č. 4158.

Živnostenské právo. — Administrativní řízení:
 * Do opatření, jímž se stanoví vymetací obvody kominické, jest legitimován podati rekurs také majitel koncese kominické, jehož se opatření to týká.

(Nález ze dne 26. listopadu 1924 č. 20.824.)

V ě c: Antonín P. a Václav H. v H. (adv. Dr. Bedř. Benda z Prahy) proti ministerstvu obchodu o vymetací obvody.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Zsp v Praze výnosem z 20. října 1923, pozměňujíc výnos býv. místodržitelství z 27. srpna 1914, rozdělila v zákl. § 42 ž. ř., vyslechnuvši společenstvo mistrů kominických v obvodu obch. a živn. komory liberecké se sídlem v H. a zastupitelstva zúčastněných obcí, správní okres H. na šest vymetacích obvodů určitě popsanych s připomenutím v § 42 ž. ř. uvedeným a připojila poučení, že z rozhodnutí toho lze se odvolati k min. obch.

Rozhodnutí to bylo doručeno kominickým mistrům, mezi nimi Antonínu P. a Václavu H.

Odvolání těchto dvou bylo nař. rozhodnutím zamítnuto jako nepřipustné, ježto podle znění živn. řádu proti ohraničení vymetacích obvodů kominických přísluší právo odvolací pouze živ. společenstvům, což stížnosti obou nařikají jako nezákonné.

Nss založil rozhodnutí své na těchto úvahách:

Ohraničení vymetacích obvodů kominických podle § 42 živn. řádu jest podle své podstaty opatřením živn. úřadu, které vymezuje obsah oprávnění koncesovaných kominiků. Oprávnění vyplývající z koncese udělené před tím, než obvody byly stanoveny, se stanovením vymetacích obvodů omezují a ovšem také každá pozdější změna jich dotýká se práv majitelů koncesí, a musí tedy opatření taková podle ustanovení § 146 jim jako stranám býti doručena, a majitelům koncesí přísluší podle téhož všeob. ustanovení také právo rekursu na vyšší úřad živn. Někakého zvláštního předpisu, který by jim právo toto výslovně odpíral, v živn. řádě nalézti nelze; pro rekursní legitimaci majitelů koncese nelze ovšem nic vyvozovati z ustanovení § 116 a), jenž právo rekursu při ohraničení obvodů na základě § 42 přiznává společenstvům živn., neboť § 116 a) upravuje v rámci VII. hlavy živn. řádu právě jen rekursní právo živn. společenstev.

Právní názor nař. rozhodnutí — které koncesovaným kominikům upírá právo rekursu do opatření vymezujících stanovením vymetacích obvodů místní rozsah jejich živn. oprávnění, odporuje tudíž zákonu.

Č. 4159.

Policejní právo trestní: * Předpis § 3 min. nař. z 31. ledna 1860 č. 31 ř. z. neplatí o usneseních správních úřadů, jimiž byl návrh na obnovu trestního řízení v I. a II. stolici zamítnut.

(Nález ze dne 27. listopadu 1924 č. 20.718.)

V ě c: Felix L. a Rudolf F. v B. (adv. Dr. Jiří Friedländer z Prahy) proti ministerstvu vnitra o obnově trestního řízení.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: Nálezem magistrátu hl. m. Prahy z 24. ledna 1920 byli st-lé uznáni vinnými a to Felix L. přestupkem a Rudolf F. spolupůsobením při přestupku dle § 2, odst. 2 nař. min. fin. z 18. ledna 1918 č. 233 ř. z. a odsouzeni dle § 3 nař. min. fin. z 30. ledna 1919 č. 47 Sb. k trestu na svobodě a k peněžitě pokutě. Skutková povaha trestních činů shledána byla v tom, že Felix L. vydal akreditivy a to dne 18. září 1919 na 285.950 K pro Londýn a na 420.000 K pro Paříž a opětně dne 24. října 1919 na 450.000 K pro Paříž za účelem zaplacení cizozemského zboží objednaného v Holandsku Rudolfem F. a že se to stalo ve prospěch firmy, která nenáleží k devisové centrále a také úřední povolení k tomuto opatření dáno nebylo.

Odvolání st-lů z tohoto nálezu byla rozhodnutím zsp-é z 11. února 1920 zamítnuta a také stížnost k nss podaná byla nál. Boh. 520 adm. zamítnuta jako bezdůvodná.

Během řízení o stížnosti před nss podali st-lé u magistrátu hl. m. Prahy žádost za obnovení řízení, tvrdíce, že vyšly na jevo nové důkazy, jichž včasné nabídnutí bylo opomenuto bez jejich zavinění a dále, že v první instanci nebyly vyšetřeny relevantní skutečnosti, tak že řízení jest nedostatečné a vadné.

Tato žádost byla ve všech třech stolicích zamítnuta, posléze rozhodnutím min. vnitra, do něhož jest podána stížnost k nss-u, o níž soud uvažoval takto:

Žal. úřad zamítl návrh st-lů na obnovu řízení trestního z důvodů uvedených již stlcí prvou, t. j. proto, že v podané žádosti nejsou uvedeny ani prokázány nové skutečnosti takového významu, které by mohly míti vliv na změnu rozhodnutí první instance ve prospěch žadatelů.

Tím obmezil se žal. úřad na pouhé konstatování, že skutkové okolnosti, o něž st-lé svůj návrh na obnovu řízení trestního opřeli, nejsou ani nové, ani rozhodné a vyslovil zcela všeobecně, že neshledává, že by byly splněny podmínky pro povolení obnovy trestního řízení.

Jakou cestou žal. úřad k tomuto závěru došel, zejména pak, které okolnosti neshledal buď novými nebo rozhodnými, nebo konečně, které snad po jeho názoru v obou těchto směrech kvalifikace postrádají a proč jim kvalifikaci tu upírá, žal. úřad naprosto neodůvodnil.

Tím odňal straně možnost účelné obrany proti nař. rozhodnutí a nss-u zabránil, aby mohl bezpečně přezkoumati zákonnost nař. rozhodnutí.

V tom spočívá podstatná vada řízení.

Č. 4160.

Ž i v n o s t e n s k é p r á v o: I. Výjimka odst. 5. § 18 živnost. řádu platí toliko pro zřízení hotelu v lázeňském místě nebo větším městě, nikoliv však pro živnost omezující se na podávání pokrmů a nápojů. — II. Místní potřebou ve smyslu § 18 živn. řádu není jen potřeba místního